

Waar is de president in 2018?

Tja, zo gaan die dingen. Zomaar in een moderne tijd. Dreigen met een handelsoorlog. Blijkbaar is het water zo na aan de lippen gestegen dat iedereen moet nadenken. Is het voor de bühne? Of zijn de verschillen in de wereld zó verschoven? Verschuiven van panelen... het gebeurt voortdurend, maar als je niet oppast.

Ik liep vandaag in mijn ééntje te wandelen.

Beetje genoeg van die man met de hoed.

Die man met de hoed die altijd in een soort van voorbereiding, de wandelingen probeert te maken.

Ik dacht: ik laat die man met de hoed gewoon thuis.

U zult zich misschien afvragen: hoe ga je dan het huis uit? Blootshoofds? Nee, toch niet. In dit huis zijn hoeden genoeg om op het hoofd te zetten. Zo ook naar theater: dan heb ik een aparte hoed. Een hele mooie Feudora hoed. Ik ben er stiekum een beetje trots op. Op die hoed van mij. Een echte.

Tja, een feudora-hoed, dat was zo ongeveer zo normaal als spruitjes, in de beginjaren van de 20^e eeuw. Mannen droegen een hoed. Een feudora-hoed. Het summum is natuurlijk een echte Barsalino. Van vilt. Een hoed is van vilt. Een dure stof. Immers een vilten hoed kan verregenen. Dat is zeer bijzonder. Een hoed die kan verregenen. Als je er een beetje bij stilstaat. Echt bijzonder. Je zet iets op je hoofd wat met druppels, met water uit de hemel, zomaar kan verwateren tot een prul. Zo gaan die dingen. Maar zo makkelijk zit dat nou ook weer niet in elkaar. Thuisgekomen met een beetje verwaterde hoed, zet je die op de kachel. Niet een heetstokende kachel, maar zoals vroeger was. Een kachel die breed stond te warmen. Met een potje thee erop. Zo'n stoof waar ook de voeten aan te warmen zijn: zo'n kachel: gewoon warm, maar nooit te heet. Waar je zelfs hout in kon doen: om nog even te laten opbranden en nagloeien. Zo'n kachel.

Zo'n kachel waar moe een droogrek voorzette: om de overhemden aan te hangen om te drogen.

U kent zo'n bron van warmte wel. Zo'n bron van warmte die centraal staat. Waar je wat in moet stoppen, om het vervolgens voor iedereen warm te krijgen. Zoiets.

En dan die president.

Ik volg met grote interesse deze president. U kunt er van alles van vinden. Hij heeft geen feudora. Hoeft ook niet, die had een andere president. Een andere president op zijn hoofd. Maar toch. Even terug naar die kachel. Er zijn vele kachels in de wereld. Geen brandhaarden: niet meteen grauw denken. Vele kachels zijn er in de wereld. Machtsblokken noemen we dat tegenwoordig.

U zult maar een kachel hebben. In uw kachel moet hout gestookt. Immers voor u en de uwen moet het óók warm zijn. Tja, zo gaan die dingen.

Ik ben absoluut tegen de gekte van een handelsoorlog. Daarom ging ik vandaag zelf wandelen. Ik liet de man met de hoed bewust alleen thuis. En tóch had ik een hoed op. En het was een mooie wandeling met een mooie hoed op mijn hoofd. U zult wel denken, helemaal gek geworden: die president, wandelend op zichzelf. Met / zonder hoed. En dat rare haar. Meneer de PRESIDENT? Evenwicht in de wereld, waar zijn wij allen in gebaat? In economisch opzicht? Het kan héél snel gaan. Dan verschuiven die panelen. Ingegraven in verzekerde stelling. Vasthoudend in alles wat wij denken te weten en te bezitten. Maar eerlijk is eerlijk:

De macht die geweld ontkracht, verdient het ultieme offer. (A.Camus)

Ook al moet dat met prikkeldraad van een handelsbeperking. Ook al is iedereen de weg kwijt. Ook al leert de geschiedenis ons steeds bij elke wandeling, dezelfde les.

Dan laat je de man met de hoed maar even alleen thuis. Lekker zelf uitzoeken.

Zo gaat zo'n wandeling als vandaag.

Ik kwam thuis. De man met de hoed had inmiddels de aardappelen opstaan. Met tuinbonen en heerlijke spekjes. Tja, die man met de hoed die kan er wat van. Het rook heerlijk in huis. Ik hing mijn hoed op. Het schuimend stond klaar, het was ruim voorbij thee-tijd. De borden op tafel gingen vanzelf. Mooi bestek deze keer. De rook van tabak kringelde door de kamer. Een ruime stoel was gevonden. Het smaakte ons goed.

... deze keer wel. Het was gegund.

M
()
(>
/ \